

0
1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

COMOEDIA

NOVA AC SACRA, CUI

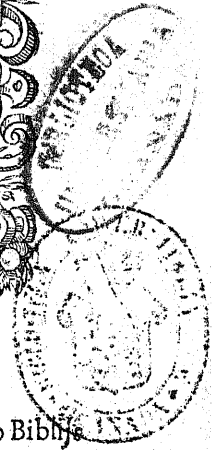
TITVLVS, SOTER

GLORIOSVS.

R. 8307
(1)
Ba

Auctoris

Francisco Eucolo Gandensi.

LOVANI,

Apud Ioannem Bogardum, sub Bibliothecae
aureis, Anno

M. D. LXIII.

Del Collegio de la Compañia de Jesus de granada

2 11803368

Priuilegij tenor.

REgio diplomate cautum est ne quis *Francisci Eucoli Comœdias, collectos hymnos ac adagia, ceterasq; eiusdem auctoris lucubrationes* in omnibus hisce suæ maiestatis ditioribus intra sex annos proximos vlllo modo imprimat, aut alibi impressas importet aut venum exponat, absque expresso dicti *Francisci* consensu eiusque voluntate. Qui secus faxit, pœna ex sanctione multabitur, librique impressi, aut inter promercales habiti, fisco addicentur. Datum *Bruxellæ vij. Id. Febr. 1562.* Subsignatum

De Langh.

EXIMIO RERVM

QVE EXPERIENTIA ET ERV-

DITIONE PRÆSTANTI THEOLOGO,

sacraç, pagina apud Louanienses professori, ac Ecclesie B. Petri in eadem urbe pastori vigilantissimo,

Brugarum Episcopo nuper designato, D. & M.

Petro Curtio, fauori suo semper colendo,

Franciscus Eucolus Gande ciuis salutem hinc optat felicem, & olim immortalam.

Olent reuerende D. qui artificum inuifere officinas, non illubenter eò subinde animi gratia regredis & quæ ipsi elaborare mente ac manibus opera nequeant, per otium nec moleste cernere, & gratanter alienam probare industriam. Quin, vbi a proprijs quid negotijs superest temporis, simios agere, atque obseruatas imitari lineas, modosque, vt qui dum aulædi esse non possunt, cytharædorum tamen se loco censeri non ægre ferant. Quod mihi a iuuentute vsu prope venisse subin memoror. Etenim tuæ benignitatis candore in familiam olim & mensæ communionem admissus, adque Scripturarum studia vtcunque prouectus, etfi deinde certis alio de causis descierim, & me connubij insuper fœdere adstrinxerim: tamè si quâdo feruari a prophanis datur occupationibus, antiqius habeo nihil, quàm vt in omiffis non felici

ter diuinæ scientiæ viretis iucunde diuerſer, illicque mentē ac ingenij vires abunde ſolideque refocillum: vbi veteris flammæ ſcintilla ducente verus ignis animæque pabulū modo deprehenditur. Horum lectione quondam affectus, non ſuperuacuum duxi vnā materiam totius Chriſtianiſmi palmariam, nempe magnificam Sotēris noſtri, paſtorumque Principis in carne anaſtaſim, certā reſurrectionis humanæ initiationem firmamque baſim per comicos quinque diſpartiri actus. Impulerat eodem, pietate & doctrina ceſteber pædagogus D. Egidius tutor, litteris & amicitia pridem mihi deuinctus, cuius quoniam hortatu primam ſummamque ſtylo manum appoſueram, eiufdem cura lucubratiunculam in theatro peritorum choris exhibendam, expendendamque coactus demum fui permittere. Quod poſtquam ille anno partæ ſalutis 1550. publice ipſa Adſcenſionis die nō illaudatus peregerat, monere non deſtitit deinceps per interualla, tum familiarium aliquot, vt typographo excudendam mandarem. Ego vero domi conſcius haud in vulgari, verum libera, nec vllis circunſcripta cancellis periculoſe verſatum me palæſtra, neque ruruſum pro dignitate argumenti prudentioribus feciſſe fatis, nullam mihi veniā, purgationem, aut deſenſionem magis æquā aut propinquam fore perſpexi, quā ſi fautoris tam idonei auſpiciis in apertum prodire ſinam. Quis enim potior contigit aut occurrere queat, cuius dignitati hoc, quidquid eſt, libelli magis oportune

tune dedicare poſſim aut obliger? Ipſe enim (ne cetera referam benemerita) propaladam ſtudioſis tunc opellam nominis tui ſubſcriptione comprobasti, cui vni has ſacræ primitias actionis, qualeſcunque profeſtus noſtri reliquias, vt non dicam meipſum, omni iure debeo: qui tenerorum olim morum ac diſciplinæ partim formator, patronus eſſe in poſterum nunquam ſuperſediſti. Quapropter eximie Doctōr ac Epīſcope, hunc libellum vt pote grati animi ſymbolum, ſereno vultu, propenſaque dextera excipere, ac in pretioſæ inſimū admittere nidum bibliothecæ, tū me meaſque porro tueri ne pigeat. quod pro cōmunis patriæ regionis, nataliſque mihi vrbis amore, in qua pueritiæ ac adoleſcentiæ curſum abſque tædio duxiſti, tuaſque genuina humanitate, ac ſincero erga me vſque affectu beneuoleneque minus ſtrenue facturum ſpero atque conſido. Vale præſtatiſſime in Chriſto Domine, qui tuos ſucceſſus augere in melius, ac beato tādē fine perficere dignetur. E. Gandauo Flandriarum, poſt aſſertum Orbem anno 1560. quinto Kalendas Martij.

Enco-

Encomium exercitationis tempore
spectaculi pro valuis
positum.

Quisquis ab Aonio vitreū bibis amne liquorem,
Nataq; museo diligit orsa choro,
Et petis intento surrecta prosena passu,
Limine pernicem sistite patente gradum.
Sistite pedem, breuis est mora: praterisse licebit,
Cum ratio nostra cogitat mentis erit.
Comica solenni quoniam monumenta receptum
More per est actus edere secta suos:
Nos quoque tam longo nihil imminuimus ab usu,
Hoc decet, id magna est utilitatis opus.
Imbuat egregias cum quippe scientia mentes,
Pingitur ut tabula mollis imago rudi,
Accipiunt faciles, memori male parte recondunt,
Obstat enim atatis culpa vagusq; calor.
Qui tamen euadunt dein exercendo tenaces,
Sedulitas artes irrequieta docet.
Nunc duo disceptant, comes est infamia vitto,
Soluuntur alterna questio mota vice.
Nunc per agunt ludos, constans spectacula circum
Excitat auditor sollicitatq; metu.
Nanque nihil iuuenes animos accendere palma
Nobilis, & validum laudis amore magis.
Hinc pudor, hinc decoris stimulat generosa cupido,
Turpe premi: pulcrum, si patiatur honos.
Tunc literis studuisse inuait, iam discere carum.
Incipit immensus sponte placere labor.

Alter

Alter adest fructus: quod hebes doctrina reformat.
Pectus, & ingenium diuite dote polit.
Saltubus in siquidem generis cum semina nostri
Errarent mistis non aliena feris,
Ipse rudes populos facundia mercurialis
Legibus induxit viuere prima datis.
Ocius ambitas subierunt maenibus urbes,
Et pariter riuus obtinere probos.
Scilicet eloquio flectente ferocia corda,
Prorsus & hic vires expediente suas.
Tunc & in arboreis cecinerunt carmina ripis,
Totaq; per partes fabula cœpit agi.
Protinus ut prasens imitatio mentio vita
Posset in exemplum ruri & in urbe trahi.
Idq; satis liquido reor insinuasse quid, auis
Sicut in antiquis, scenica cura iuuat.
Indolis hinc ceise specimen dare sedula pubes
Prodit in expositis structa theatra locis.
Materie nomen, rediuiui ad spectus Iesu,
Fachyta quem nullo gloria sine beat.
Nec tamen auctoris tacitum scrutabere nomen,
Vilior hac ne res sit ratione tibi.
Ipse sui quoniam curam seponit honoris,
Sit modo pectoribus sanctio grata bonis.
Paruit accepti voto precibusq; sodalis,
Numina post erat hunc demeruisse satis.
Vos tamen officij ne more abstite vestri
Plaudere, supremus cum sinet ora sonus.
Nec quia, qui Latio donauerat ante Menandrum,
Non sit, eo rapias languidiore manu.
Ut tepor, & verna demulcet ut aura diei,

A 4

Commen-

*Commendat missus gratia mira nouos.
Spargitur in vulgus simul actio si qua frequenter,
Assolet applausu frigidiore dari.
Nil sub sole recens, alias tamen addidit ansas,
Cultior historia stat q̄, superficies.
Jamq̄, benigna cohors, horæ sonuere secunda
Signa, domo praeceps interiore subii.
Libera qua extremis patet adibus area, turbam
Excipit, hic palmam sine memento dare.
Sed fuge, cortina diducit vela choragus:
I, rue. dum restas, insit ibi prologus.*

OCTOSTICHON MORIO-
nis instructi, foribus praefixum.

ANte fores quidnam restas spectare vocatus?
Janua Pierio cum sit aperta choro.
Ecquid adhuc dubitas? carmen scio poscis: at extra
Limen eas nugas chartula nulla dabit.
Non didici graece, docuit me nemo latine:
Verba nec hebraea proloquor ortu domo.
Perge, vel extemplo fronti complosus inepta
Cottabus insano findet ibi silicem.

Tragi-

Tragicomœdia, cui titulus Soter Gloriosus.

Prologus.

Iambici Senarij.

OTer decora Patriciorum concio,
Eḡ, mediocri sorte non ignobiles,
Quibus secundum stema conciliat litteræ,
Quod in benignis hospitata mentibus
Dias Minerva functiones suggerit,
Humaniore cuius auocamine
Mulcetis acta sepe serio publica:
Vobis Choragus vniuersis sedulo
Sanis salutem dicit, optatq̄, assiduam.
Candoris ingens cogit exemplum: quoniam huc
Vnanimis ardor allicuit spectaculi.
Quapropter illud cauit accuratius,
Ne alicubi vestram opinionem falleret.
Si fallat vsquã: lene sperans iudicium.
Nanque instituta hæc actionis materia est,
Que, præter hoc quod integrum sibi ingenium
Deposcit, haud in qualibet tractabilis
Manu: sed alia parte tam vera ac sacra,
Ut in amorem singulos trahat sui,
Facilemq̄, possit parere veniam, si minus
Sit eleganter, aut tractata dextere.
Quæcumque tandem eum manet sententia,
Sublimiore periclitatus in stilo,

A 5

Modo

Modo ad humilem sua verba demittit sonum,
In hoc amicorum obscurandans arbitrio:
Alioqui scriptis timidus in theatricis,
Quando alius alijs seruit aut placet modus.
Tam multa rerum ad inuicem discordia, &
Dissimilis adeo mentium est philantia.
Nunc agite puris (ò viri) penetralibus
Patulas per aures traditote Euangelium,
Et tempori, nostròq; statui accommodum
Velut medullam bibliorum: quandoquidem,
Postquam soli caliq; rector oppetyt
Mortalium dignatus exequi vicem,
Quid latius festiuusq; quierat
Succedere, ac non dubia resurrectio?
Certam futuri qua nouat spem saculi?
Ne more pecorum, ex heresi Sadducia,
Reamur animam cum loculo decedere.
Hanc vero Soter gloriosus asserit,
Pullos sub alas, sicut ouipara, conuocans,
Utq; pelicanus sanguine suos nutriens:
Idem ipse Phoenix morte vitam restituit,
Celosoq; celsò aquile volatu transit,
Ut carne, mundo, demone, ac praua heresi,
Impressione quadripartita hostium,
Pessundatis nos raperet illo denique.
Adeste proni pectore, oculis, gestibus:
Ne si fueram ruga frontem praeferat,
Pudens ephæbus peccet in scena: prius
Quàm thema facti dixerit, non fabulam.

Argu-

Argumentum.

Idem genus carminis.

Actus 1.

*S*Otère Iesu condito subter lapidem,
Excussa somno turma militum trepide
Diffugit, adsunt Magdalena, Iacobi, &
Maria Salome, parantq; Christum obungere.
Nusquam reperto corpore, ablatum memorant.
In hortulani postea apparet specie,

2.

Castrum deinceps cum duo Emaus peterent,
Incognitus sese obtulit comitem via,
In fractione panis inde notus, &

3.

Mox congregatos medius inter discipulos

4.

Petrus Simon fors atque Thomas Didymus
Nati Zebedæo, iunctus & Nathanael
Mare Tyberiadis nauigabant, complacuit
Piscatus, ipse Dominus interea obuenit:
Graviq; capti interloquens discernitur.

5.

In praestituto monte Galilea dein
Cum se videndum constituisset omnibus,
Hinc in Oliuetum deuiat Bethania,
Ibi, ut cacumen tetigit, igneo eloquio
Hortatus omnes ad fidei constantiam:
Tandem Angelorum obsequio in astra assumtus est.

Parti-

Partitio locorum theatri.

*Monumentum.
Porta vel Rus.*

*Hierosolyma.
Synagoga.*

*Domus matris Marci, quò conuenie-
bant discipuli.*

Personæ.

*Primo: Recitator prologi, periocha siue ar-
gumenti, & perorationis.*

Interlocutores.

<i>Maria Magdalena.</i>	<i>Caiphas.</i>
<i>Maria Jacobi.</i>	<i>Amos.</i>
<i>Maria Salome.</i>	<i>Petrus.</i>
<i>Gabriel Angelus.</i>	<i>Bartholomæus.</i>
<i>Gillo & Romani mi- lites.</i>	<i>Philippus.</i>
<i>Casca.</i>	<i>Jacobus iustus.</i>
<i>D. Maria mater Domi.</i>	<i>Thomas.</i>
<i>Joannes.</i>	<i>Nathanael.</i>
<i>Lucas.</i>	<i>Osius.</i>
<i>Cleophas.</i>	<i>Syba, seruus sacerdotis.</i>
<i>Christus apparens.</i>	

Actus

Actus primi Scena prima.

Maria Magdalena, Jacobi, Salome.

*Iambicum anacreontium, dimetrum
catalecticum.*

MAG. *A*gedum pia sodales
*T*endamus ad sepulcrum.

MAR. *En* nos tibi propinquas.

MAG. *Num* pixides parastis?

MAR. *Hem*: singula pretiosam
Vim balsami fragantes.

MAG. *Alacres* profecto adestis,
*A*dhuc quidem sopori
Vos deditas verebar.

MAR. *Itan'* putas inertes,
Ut unctioe Christi

A biduo instituta
*I*gnauie vacemus?

MAG. *Non* adeo, verum inopinas
*N*atura saepe fallit:

Ubi promta licet voluntas
*I*nfirmo caro dominatur.

MAR. *Humanus* ille lapsus.

MAG. *Quem* sedulo ut cauerem,
Sere sub alta noctis

*M*e sobria ad precandum

Conuertit. MAR. *Idem* imminentem
Somnum fugauit ardor.

MAG. *N*unquam tamen perinde

In sab-

In sabbato supina
Fui, omnia experientem.
Mens quassa deserebat.
MAR. Fortasse pridianus
Cor impedibat horror.
MAG. Fieri potest, vel illud
Vexabat inadvertentem:
Quod officium haud
Præstare Domino possem.
MAR. Propiora vero dicis.
Nanque ille non vulgari
Amore te ambrebat.
MAG. Agnosco Dei bonitatem.
Quo modo etenim merebar:
Cum filiam gehennæ
E morte, dæmonumq;
Septem manu, virumq;
Complexibus retractam,
Modum erudit salutis.
Nec facile labor, hunc quam
Suspecerim vicissim.
Tam firma quem dolorem
Compago passu! quam vim!
Cum debuit renelli!
Proin viam voremus,
Lubet iterum sacratos
Pedes, caput, pedesq;
Trepidis rigare guttis.
Et lacrymis laucere,
Et osculari, & odoro
Perfundere oleo membra.

MAR.

MAR. Quo currit? apud se non est.
MAG. Quin me sequimini? tarde
Nimis venitis. MAR. SA. at tu
Porro volas, quasi sis
Sublime nacta corpus.
Resiste. MAG. quid moraris?
Prope terminum ne cessa.
MAR. Prò? MAG. Quid vides? MA. Ni in umbra
Hallucinor, tacentem.
Cum lanceis cohortem.
MAG. Ah, ubi? MAR. Ambitum per horti.
Fugimusne? MAG. Resta paululum,
Dormire nam videntur.
MAR. Quantum libet quiescant,
Numero latere nunquam
Valemus hoc agentes.
MAG. Quid ergo facimus? MAR. isthinc
Eo retrocedamus
Rupis latus ad sinistrum,
Dum sponte locum relinquunt.
MAG. Statimne? MA. Simul ac ortus
Sol aërem inuehetur,
Statione prouolabunt.
MAG. Incerta coniectura.
Recurre Salome queso
Petroq; nuntium fer,
Pretorios venisse
Ut auferant Jesum,
Quat, exitumq; spectet.
MA. SA. Quando ita iubes, parebo.
Etsi via longa, saxo.

Actus

Actus primi Scena secunda.

Gabriel vnus Angelorum, progressus ad septa
maceria.

Iambici Senatij.

PLurifariam multisq; nuper est Deus
Modis locutus per Prophetas patribus,
Nonissime autem filij plectro sui,
Christiq; Iesu, celsa cui diuinitas
Hereditatem deputauit omnium:
Per quem creauit quidquid est, & sacula.
Qui cum paterna splendor extet glorie,
Figura pariter illius substantia,
Virtutis vniuersa sua verbo ferens,
Purgationem detulit reatum.
Statimq; sancta sede maiestatis ad
Dextram reclinis maior (o) nobis: erit.
Tantoq; maior, quantus heres dignior.
Nemo proinde gaudij sit immemor
Spe calitus data beatitudinis
Clarum per alti numinis praconium.
Nam si sefellit Angelorum sermo nihil,
Dictum Tonantis finis asseret solidus.
Signis cui vsque huc atque portentis varijs
Miraculisq; illustris adstruxit fidem.
Plerisq; sacri Pneumatis donum insuper
Largitus, ut sua voluntatis placitum.
Hic etsi paullo minus humilior me & meis,
In passione tempore breui apparuit,

Nunc

Nunc ille Iesus singulis salutifer
Ornandus est honore iuxta ac gloria.
Cum nullius non fata gustauit vice,
Perpesq; lata morte lethum sustulit
Soluendo nempe demonis potentiam:
Et quos tremenda seruitute presserat.
Debebat etenim vester ille pontifex
Humanitatis ideo naturam induere,
Vti benignus & efficax coram deo
Placaret intercessione eum populis,
Cum tot volutus atque tentatus malis
Victor valeret ferre lapsis subsidium.
Nec segnius se publicam hostiam obtulit,
Clamore valido lacrymisq; supplicans:
Quapropter exauditus ob reuerentiam est.
Adeo fidelis nuntius leganti erat,
Et amplioris quam Moyses laureæ:
Quoniam is minister in domo tantum Domini
Fuit: Sed ipse dominus, atque proprios
Credientium in sese incolens cordis sinus.
Quapropter hodie, adhuc oportunum est, hodie,
Que predicauit auribus demittite.
Fugis sacerdos subito conscendet polos
Infirmiorum ubique misereri facilis.
Vel hic vel illic ante regnantis thronum
Veniam petentes in genu procumbere
Estote proni, fons cito vber gratia
Absterget omni criminum vos a nota,
Et in supernam introire concedet requiem.
Inde exulabunt vrbe ciues in Solymis,
O pertinax & progenies non credula:

B

De pristina nec quid remittens indole,
 Promissus orbem cum redemit Messias.
 Grauiora proinde scelera designauit auis
 Quos obstinatae idololatriæ iugum
 In vasta eremo per hiemes quater decem
 Calo execratos mille multauit nexibus.
 Quando tabellas legis exarante duce
 Constatuit auro totus Israel vitulum,
 Vel cum rubentis ductus aquoris vado
 Tendens in aruum lactis & mellis ferax
 Pelusij desiderauit fercula.
 Iudæa tali natio sata propagine
 Immane non satis arbitrata flagitium.
 Sotera miris excruciasse doloribus,
 Sic ut sacri capitis infra verticem
 Adusque talos vnda flueret sanguinis,
 (Scæi ebra presso quanta subsultat mero)
 Etiam p̄oposcit Pontium abiectissima
 Daret cohortem, qua sepulti sub petra
 Monumenta vigili clauderet custodia,
 Ne fors sequaces (stulto quod per suaserant)
 De nocte furtim corpus hinc sustollerent,
 Famamq̄, late spargerent prolem Maria
 Qua resurrexisset vita a mortuis,
 Primoq̄, peior fieret error ultimus.
 Nihil grauatius ille permisit subito
 Rupem coronant undiquaque milite,
 Ingensq̄, saxum fauce surrigunt specus,
 Contigua cuius latera signant desuper.
 Secura tali mystica seclæ p̄sidio
 Discessit, alius alio, ad repotia.

Quid

Quid invidorum techna? quid contra Deum
 Profecit inita sæpe consultatio?
 Cuncti(en) profundo turgidi somno iacent,
 Romana nusquam cura, nulla vigilia.
 Hos (ut merentur) panico promiscue
 Procul tremore dissipatos exigam,
 Regnare numen hoc ut euident solo.

Actus primi Scena tertia.

Magdalena, Gabriel Angelus, Gillo & Casca.

Vt supra.

O quam serenum Titan ostendit iubar?
 Quasi alius, ac qui nuper abscondit radios.
 ANG. Heus, heus inertes administri nequitia,
 Quos sempiternus tartaro dicat stupor,
 Quousq̄, stertitis? quid hoc s̄cordiæ est?
 MAG. Audire vocis videor e loco sonum.
 ANG. Quod si non olim ædenda vos sententia
 Damnares, hodie (tempore etiam gratiæ,
 Rebusq̄, tetis) sisteremini infero.
 Exurgite, ite demonis ludibria.
 GIL. Quid sic ô Casca pungis auer sum gladio?
 CAS. Rides? an aliquid tale sentis somnians?
 ANG. Victoriosa noscitis robur crucis?
 GI. Prô Jupiter: quæ cerno: vae misero mihi. AN. heus,
 Eia, apage perditæ natio. CAS. Eheu vulneror, ab?
 Albis quis hic totus nitens amictibus?
 Hei hei? iaculatur igneas in me faces:

B 2

Tre-

*Tremulamq̄, plausu passuum terram quatit,
Etiámne tonitru terribilissimum increpat?
AV. Fuge moribunde. CAS. parce, parce, profugimus,
GIL. Lædor, io: parce, nil mali commisimus:
Conducta nostra vigilia est stipendio.
CAS. Hem Gillo, quem nã reris esse? G. Roga ut lubet,
Donec medentis indigebo dextera,
Responsa reddere mens mihi non suppetet.
Nam pene plagis mille fossus occido.
CAS. Solusne? neuter alteri improperauerit.*

Actus primi Scena quarta.

*Magdalena, Maria Jacobi, Gabriel
Angelus.*

Iambicum dimetrum cum dimetro ana-
creontio.

*Postquam frequens pedum strepitus,
Fremitusq̄, silet loquentum:
Pergamus, Euge, militum
Nemo remansit, at quis
Monumenti ab ostio lapidema
Nobis reuoluet? MAR. unã
Amoliamur, plurium cuncta enim
Virtute opus leuatur.
MAG. Te praterit imbecillitas
Sexus, e hodie, remotus est
Scrupus. MAR. quo pacto? MAG. respice
Saxum procul volutum.
MAR. Bene habent adhuc proceriã,
Infer gradum profunde.*

MAG.

*MAG. Papa. MAR. qui sic percelleris.
MAG. O Maria, nulla Christiã
Hæc inuenio vestigia:
Iuuenes duos, sed intus
Stolis decoros candidis.
ANG. DEXTER. Quem quaritis mulieres?
Nolite tam expauescere.
MAG. Iesus (o) Nazarenus.
GAB. ANG. Cur quaritis, qui uiuus est
Cum mortuis? haud est hic.
Surrexit, en locus quo eum
Posuere. Nunquid estis
Vaticinijs parum memores?
Oportuisse Christum
A conuictore traditum
In vincla Iudeorum,
Pendere tresq̄ post dies
Exurgere e locello?
Quapropter ite, & affectis
Euangelium referte,
Quoniam vos antecedit in
Galileam, ibi videndus.
MAR. IAC. Terricula mira, non queo
Incolumis hic manere?*

Actus primi Scena quinta.

*Maria Magdalena. Christus in specie hortulani.
Iambici senarij cum dimetro interfecto.
MAG. O Christe presens languidis solatium
Cur nunc adentus es pauida?*

B 3

Ad

*Ad quem refugiam exanimis horrore & nonis
Concussa spectris funditus?*

*O dulcis olim Domine? oh? hoc cene illud erat:
Id vero (iam recordor) erat:*

*Quod in Simonis quando leprosi adibus
Supra recumbentis caput,*

*Nardum profudi fracto alabaastro pisticam,
Ad murmur infrementium,*

*Dixi patronus sinite, nec molesti ei
Este: obsequium nam praestitit*

*Bonum, occupans superstitem me inungere,
Si fors sepulto non daret,*

*Neque do, proin non prosequar absentem lacrymis,
Tot pignorata beneficiis?*

Stat immori ploratibus, loco, & malis.

*IE. CHR. Age mulier. MAG. Hem? quis hic adest?
Ah hortulane. IES. Quid impotenter te excrucias?*

*MAG. E conditorio Dominum
Quoniam meum tulere, verum tu pariter
Me affligis, amabo monstra ubi*

*Locaueris. IE. Maria. MAG. Magister, oh Domine?
Tristis venustas spiritus?*

*Dignosco te, libone sanium pedibus.
IES. O Magdalena quid par as?*

*Caueto me contingere: Non adhuc quidem
In Patris eleuor thronum.*

*Sed vade perfer ceteris: quod ad Patrem
Meum, Patrem vestrum omnium,*

*Deum meum, Deumq; vestrum, propediem
Ascendo. MAG. Pro? disparuit:*

Bene fumulam dimittit in pace: Ex quo sum

Salutis

*Salutis auctorem intuita.
Eo, atque gesta, visa simul ex ordine
Narrabo memoriter undecim.*

Actus secundi Scena prima.

Maria, Ioannes.

Iambicum dimetrum.

*MA. O Dulce noctis somnium?
Si vero somnium fuit, &*

Non vera prorpsus visio,

Quanto frui voluptate

Miseræ dedisti munere?

Fam delibutum gaudio

Cor e malis repullulat,

Ut cum recens arentia

Vos mane tingit germina.

IOAN. Quid hoc genitrix maxima

Verosimilis spectaculi?

MA. Mi fide custos virginis

Visus sub aurem filius.

IOAN. Ad con amana se tibi

Imago mater obtulit?

MA. Non, si loquar celestium

Linguis, o care, differam.

Vix me silenti tempore

Pronam quieti straueram,

Cum mira species turbida

Coram ante sensus paruit.

IOAN. Exspecto. MA. Fulgenti meus

In pompa Iesus prodijt

B 4

Archae

Archangelis ducentibus
Per plena loca caliginis.
Quacunque pes grassatum.
Incessit, obscurum nouo
Chaos refluxit lumine:
Adusque portas inferi.
Hic primus anteambulò
Valuas propulsans impetu,
Clamauit altum: attollite
Vectes, ô, vestros principes.
Rex introibit gloria.
Ad Regis aeterni titulum.
Nostra parens originis
Cum patriarchis subsiliit.
IOAN. Iucunda memoras. MA. non secus,
Quam seruus emissus manu,
Rexsue liber nexibus,
Alacritate gestyt.
IOAN. Quid ad hæc tenebrarum potens?
Nihil ille contra dixit, aut
Hostile fecit? MA. Ocyus
Antro barathri contumax
Vocem tyrannus extulit.
Quis iste Rex illustris est,
Qui claritatis fulmine
Præstringit oculos insolens?
Quid hic viro negotij?
Abscedat in suas domos,
Ibi se iactet, ac sero
Conuexa regna temperet.
Hæc mussitantem præmij

Duces

Duces reuellunt de solio,
Nudumq; fuga satellitum.
Ligant catenis flammæis.
O qualis aura iubili
E limbo auerni increbuit,
Cum raptor orbis in suas
Inermis incidit plagas!
IOAN. Non hoc profecto de nihilo
Ostensa. MA. sic existimo.
Repente ouantem immunium
Secuta pone frequentia.
Hanc quando longinqua via
Abduxit, ultra & Armenios,
Ibi paradisi Roscido
Seposuit in viridario.
IOAN. Perquam venusta suggeris,
MAR. Paan triplo venustior,
Quem concinebant interea.
IO. Meministi? MA. ex parte. IO. obsecro, dis.
MA. O festa mire nunc dies?
O numen immense pium?
Quod a profundo carceris ex.
Audire non grauatius est.
Preces recepit supplicum.
Humana passus supplicia,
Christus triumphali manu
Sibi subegit omnia.
Populus sedens in nubilo
Prægrande lumen vidimus,
In noctis umbra conditis
Affulsit ipsa claritas.

B 5

LAUS

*Lans sit Patri, qui Filio
 In unione Spiritus
 Idem relictum credulis
 Descripsit in polo chororum.
 Illinc reuersus ad caua
 Petra videbatur antea
 Mortale corpus indui.
 IOAN. Forsan resurget ergo, ni
 Surrexit. MA. id spero quidem.
 Nam posita linteamina
 Et sindonem seorsum, ais,
 Spectasse proprijs oculis.*

Actus secundi Scena secunda.

Lucas, Cleophas, Christus.

Iambici trimetri & dimetri.

LVC. *P*rofecto rite Cleopha nobis hoc
Est institutum. CL. quidnam ita?
*Primum duo quod inuicem noti, sumus
 Unanimiores in via.*
CL. *R*ecte. LV. alterati quippe sermonis vice
*Plus mutuo oblectamus, ac
 Si fors an impare proficiscentes numero
 Rixando non sapiamus idem.*
CL. *A*rgutus es. LV. Sic audio solere qui
*Telluris obeunt plurimum.
 Si quando videant velle collegas fieri.
 Modo hunc modo illum posteris
 Mutant diebus, equa cuique stet ut fides,*

Cresc.

Crescatq; familiaritas.
CLE. *H*em: tam venusta oratione me facis
*Rapi pedestrem curriculo.
 LVC. Deinde, quoniam functione pro pia
 Hanc poscimus prouinciam.
 CLE Villam putas. LV. Sic nempe, castellum Emaus,
 Quo nostra Susanna decubat.
 CLE. Sane benigna semper erga omnes fuit.
 LVC. tanto proin propensius
 Mulcenda sancta monitionis obsequio.
 Nam si fidelium Dominus
 Misereri, & animos imbui voluit sophia,
 Quo quasi poterimus officio
 Pensare eam, qua (dum valetudo dedit)
 A rure in urbem prosequens
 Erarij fauore palentes aluit.
 CL. Insigne meritum nominas.
 LV. Is vero caritatis ardor, hanc toties herus
 Largitionem consuluit.
 CLE. Oh? mentionem tempori iniicis. Quid est
 Quod spargitur? surrexit herus?
 LV. Ita autumant plerag, nisi quod Apostolis
 Non adeo sit verosimile.
 CHR. *M*ortale quanquam sic sit acceptum genus
 Ut assidue pro erroribus,
 Instem piorum, continere tamen nequeo
 Quin, sicubi conuenere duo
 In opus Patris, repente me in eorum medio
 Statuam loquela interpretem.
 CLE. *A*tqui quid illo sensit Hebrais ferens?
 Templum hoc statim dissoluite:*

Post.

Post tres eadem mole lucas erigam

LV. Ita me propitius respiciat,

Vt distrahor, pendensq; stricte ex animo

De sene tandem dixerit.

Eo amplius, quod paulo prius quam passus est

jam propior Hierosolymis

Quosdam auocans, secreto cepit eloqui

En scandimus in Ierusalem,

Tradetur hominis filius ordinis sacri

Primatibus, Scribis simul.

Quem degrauiabunt mortis ad sententiam

Prodentq; porro gentium.

Et conspuendum & verberandum presidio.

Adde crucis immanissima

Exempla: At ipse post secundum crastinum.

Resuscitabitur vobis.

CLEO. Exorbitanti tale duci Carthagine

Vulgo irrogatur supplicium.

LV. Ah? quemnam Iesus e salutis semita

Seducit? ô crudele odium!

Incensa quod non facinus audet iniquitas!

CH. Aggrediar obiter incios.

LVC. Si iure litem persequi vix lex finit,

Iniuria hominum neutiquam.

CHR. Utrique fauste cedat itiner ô viri.

CLE. Bona ominare. LVC. Nos tibi

ftidem, lubet ne progredi recta? CH. lubet

Leuare vobis tadium, hem?

Quid ambulando conuulstis, quod minus

E fronte hilares videmini?

CLEO. An tu exterorum solus urbem deserens

Scitare

Scitare quid ijs diebus in

Ea sit actum? CH. quid: CL. de Iesu a Nazareth

Adhuc nihil explorati habes?

CH. Dic vero. CL. prestans iste vates extitit

Miraculis & eloquio:

Liquitq; dubium saepe, num deo fuerit

Populoue commendatior.

Ei sacerdos creber & notarius

Suspendio attulere necem.

Nos vero spes (heu vana) sruerat quoniam.

Redemptor Irael foret.

CHR. Non esse qui scis? LV. rite ais, nam post nefas

Tantum redit trinoctium.

Hac praeter, & hodie feminarum quepiam

Conterruere nos nimis:

Quae cum crepusculo dum sepulcrum viserent,

Reperisse corpus abnegant:

Sed angelorum cominus spectasse duos

Qui viuere Christum asseruerant.

CH. Ibi vos, quid? LV. aliqui iere monumētū ad locū,

Ceteraq; quidem conformiter

Renuntiarunt comperisse, eius nihil.

CH. Sic estis ergo increduli,

Vel obaudientes ad sonum prophetia,

Vt vos aliqua subterfugiat

Oportuisse Christum id omne perpeti, &

Intrare sic in gloriam?

LVC. Ita liquido non comprehendendi, sed velut

Per speculum & in enigmatate.

CH. Hic agnus est, qui seruitutis exitum

Semel immolatus praestitit.

HUNG

Hunc anei serpentis expressit typus,
 Cum sauciatos toxico
 Affixus alte iuuit aspectu coluber.
 LV. Quod toxicum tandem putas?
 CH. Delicta mundi, qua libenter sustulit
 Seipsum offerens vice populi,
 Cuius sacerdos non caducus hostiam
 In sancta cali se euebet.
 Nam morte plexus, atq; vatis instar ad
 Iona intra (terra) viscera
 Triduo latens, Hieremia effecit ratam
 Vocem: Super Israhel nouum
 Implebo testamentum, & in Iuda domo
 Mea placita mentibus inseram.
 CL. Ut eleganter omnia & vere. CH. ulterius
 Davidis ore persequeris,
 Sed me institutum longius vocat via:
 Valcte. LV. Oh hospes, quo propèras?
 CHR. Hic meta vobis. LV. Itaq; nobiscum mane,
 Non cernis ut lux vespero
 Decedat? CH. Ohe. LV. abs tam praescio mysterij,
 Nisi satur, auelli haud queam.

Actus secundi Scena tertia.

Cayphas, Casca, Gillo, Amos.

Iambici Senarij.

A In ò vero Casca tale prodigium
 Tibi accidisse? CAS. Non, Caypha, si decem

Mibi

Mibi ora sint, vel Tullij facundia,
 Vel longa seram lux adusque vesperam,
 Sermone possim consequi, Quantus tremor
 Vel qualis omnes horror occupauerit.
 CAY. Vis òsne manes certum habetis? CAS. neuiquam
 Profecto manes, tam propitios sentiat,
 Quicumque vanos retur: Obstupro meum,
 GIL. Quoties recordor, quàm feroce spiritu
 Sonoq; nos terribilis excitauerit.
 AM. Quis? CAS. Damon ingēs, aut minister numinis,
 Fulgebat etenim Veneris astro clarior.
 GIL. Usque adeo ut oculos singulorum obtunderet.
 Quin porro verbis increpabat, non pudet
 Miseri ob recepta dedecus pronincia?
 En positus ille Christus, e vestro sinu,
 Vlnisque pene (& integris signaculis)
 Rediuiuus inter ambulat superstites.
 Respicio, mecum quisquis expergiscitur,
 Famq; reuolutus cernitur specu lapis:
 Humana nusquam forma, nulle reliquiae.
 CAY. Insueta narras. GIL. Visa sub pedibus quoque
 Salire tellus. CAS. Nempe, denique crebrius
 Ac nuper alta cum pendit in cruce.
 Quatiebat ilico membra continuus tremor.
 CAY. Nū te febris agitabat? CAS. Irrides? CA. Rogo,
 Vel noctis aër te rigens perstrinxerat?
 CAS. Fortasse, namque totus algebam gelu.
 Quidquid ferebat casus, haud meliora morans
 Iussus volensq; memet eieci in pedes:
 Nec retro spectans, nec fugae expectans comitem,
 Tam insana mentem excusserat trepidatio.

AM. Haud

A. M. *Haud militare praedicas. GILL. facile quidem
Securus hoc tam grandia loqueris loco.
Presentis animi quis sit irato deo?
Simul stupentes illud externa uerat,
Ratione quam ratio reddi praesidi
Quiret. CAS. fo Mauors! inde periculum ingruit.
AM. Vestra patratum quo modo culpa feret?
Obrepfit oculis somnus ignaris semel.
CAS. Odiosa ducibus post malum excusatio.
GILL. Ergone nostra tandem eo fortuna recidit,
Ut haecenus non contubernij infimi,
Trudamur e castrensibus cum ignominia?
Quae nos domus, quae patria extorres alet?
CAS. Ubique forte premium offertur viro.
CAY. Non hac necessitate vertetis solum,
Si quid mei prestare vultis arbitrij,
CAS. Equidem, minore si licet discrimine.
CAY. Licet. CAS. cedo dum, nanque me mirabili
Amanitate vestra ciuitas reficit.
CAY. Sic accipe, hostis legis ac dei fuit
Ter impiatus ille Christus, qui noua
Rumore sectae pristinos conatus est
Abolere ritus. CAS. fama sic tulit, & fuit.
Accommodari verba per sonis decet.
CAY. Nunc maius aliud, simplicem quod alliciens
Secessione populum, & esse rex voluit,
Caesarea sic maiestati se ingerens.
Quapropter illum iure Pilatus neci
Deuouit. AM. hominem mundo & aetheri grauem.
CAY. Rursum mouendo idoneus tumultui,
Occasionem opperiebatur callide,*

Qua

*Qua posset arcas inuolare ciuium,
Communia omnia omnibus fieri imperans.
AM. Hereticorum techna, prae extendo fidem
Direptioni prorsus & praede inuigilant.
Et vos o Casca destinabat hic fur or.
CAS. Quo pacto? AM. quippe rebellionum principes
Praesidia primum e medio curant tollere.
CAS. Plerumque. CAY. turbam mox repressam fingite,
Vos Claudius deleret ut culpa reos.
GIL. Potiora nobis ominare. CAY. itaque merito
Exanguis etiam nomen & titulum odimus.
Hunc si sequaces redditum vitae serant,
Per vulgus iterum diffluet contagio.
Ideo rogamus. CAS. Quid. CAY. velutis spargere
Passim, suos venisse noctu, & clanculum
Corpus tulisse. CAS. Remne suppressam satis
Prodemus, & nos? CAY. ponite ex animo metum,
Nostra interest purgare factum praesidi.
Denus cuique dabitur insuper aureus.
CA. Quid Gillo ais? CAY. No expedit ultra querere.
Heus Malce ades dum. CAS. at vereor. CAY. umbrae
Summus sacerdos atque Scriba negotium (imaginem
Auctoritate sustinebunt, denique
Responsum sunt non pauca, scilicet bisforem
Patuisse petram: nonque cognitum prius
Subesse fraudem, parte quam auersa ab oculis
Cadauer eruere, vel affectas eum.
Magiam eruditos euocasse carmine,
Dum vos perennis arte stupefecit sopor,
Et alia multa. Eho: sume. GIL. Pontius tamen
Nequid resciscat. CAY. Quid requiritis fidem?*

G

Nil

*Nil in futurandum oportet interponere,
Silentium est, ubi mutua conscientia.
CAS. Vale Caïpha. CAI. Valet, sed pacti memores.*

Actus secundi Scena quarta.

Lucas, Cleophas.

*Alcmanium dactilicum tetrametrum acata-
lecticum, præponitur Asclepiadæo & Phe
recratio.*

*LVC. P Rò clemens Domini pectus Iesu!
Communes quoniam non renuit dapes
Conuina vnus adire.*

*CLE. Nos vero miseri & lumine cæci
Inter quos medius sedit, & infcios
Euestigio liquit.*

*LVC. Jam præsens fuit. CLE. Hem? sicine raptus?
LVC. Sed durum minus hoc, & tolerabile,
Postquam viuere certum.*

*CLE. Assertoris ego non egeo ultra,
Nam vultum ad faciem vertit, & alloquens
Se gessit popularem.*

*LVC. Quod non officium ostendit amantis!
Ambobus Cereris fragmina diuidens
Sacre paut utrunque.*

*CLE. Speranti, reliquum defuit vnum,
Ut, quod pactus eras, nec nimis abnuis,
Explanaret operta.*

*LVC. Num desiderio hoc persuar unquam?
Quod si contigerit, nemo beator*

Grates

Grates pænget Olympo.

*CL. Non iccirco iterum viuit, opinor,
Vt non se reliquis præbeat, & pari
Instinctu expleat omnes.*

*LV. Accedo, atque diem cernere glisco
Illum, quo rediens nos saliente fons
In vitam riget haustu.*

*O quantus penitus ardor edebat
Fibras, cum gradiens præca recluderet
Pulcro scripta tenore!*

*CL. Quocirca celeres unde profecti
Vertamur, prius ac ille refraxerit.*

LV. An sic reris honestum?

*CL. Prorsus, quandoquidem, ut insidiarum,
Seri est indicis hand optima gratia:
At suspectior idem,*

*Succedente ita re nunc satagendum,
Inuidisse alijs ne videamur hunc
Nuntium, Lucas, bene suades.*

Actus tertii Scena prima.

Christus solus.

Iambici Senarij.

*ADsum triumphans de superbis Manibus
Orciq; regno, inuisa quo rebellium
Latet Angelorum longe ab arce poli legio.
Sed non ita adepto ibi tropæo glorior
Legationem Patris obisse fideliter,
In posterum quam sollicitus de discipulis,*

C 2

Atten-

*Attendo, ne quis cum diabolo exorbitet
Eoq; nunc intentius: quod ut prius haud
Pauci malorum in aere haeserunt, genij,
Qui continenter insidiantur terrigenis,
Hac ne, refractis post auerni carceres
Perversitate mota conspiret manus
Aliquem meorum omni impugnare machina.
Ibo, atque presenti imbuam animos antidoto
Ut me videntes praesto teneant firmi apud
Se: quod Deus Dominusq; viuo in secula.*

Actus tertii Scena secunda.

*Maria virgo, Maria Magdalena, Maria
Salome.*

Iambicum anacreontium.

*Quando foras regressus
Hic tuta solitudo,
Aisne Magdalena
Mibi tibi que dulcem
Apparuisse Iesum?
MAG. Sic, o veneranda, dixi.
Prius habitu hortulani,
Hinc propria in figura
Sese obtulit videndum.
Dein cum reuertentemur
Occurrit, ac auere
Nos iussit uniuersos.
Extemplo gaudium me
Mistusq; corripit horror,*

Ita

*Ita dum stamus silentes
Ipse interim recessit.
MAR. Sed quis status erat euntis?
MAG. Diuinus, adeo circum-
Fulgebat, atque multo
Augustior vadebat.
MAR. O magna vis Tonantis!
Post fata filium qua
Restaurat. MAG. illud unum.
Admiror, ecquid omnes
Tam vera nuntianti
Fidem abrogant clientes.
MAR. Noli estimare tanti,
Si luce destituti
Sublime nil capeffunt.
Quin id magis voluta,
Quod fratris ad sepulcrum
Cum Lazari veniret
Ingensq; turba multis
Gemeret situm querelis,
Dixisse, dormit, & mox
Martha precibus sororia
Donasse quatriduanum.
Plus hoc Pater supernus
Solamen ob piorum
In filio nonauit.
MAG. Atqui fuisse phasma
Corpusq; inane membris,
Tangi quia abnuebat,
Pleriq; plus sequuntur.
MAR. Eodem profiteor ore*

C 3

N 02

*Non phasma tamen nec inane
Fuisse gloriosum
Sed, in chytumq; corpus,
Quod nullus inquinata
Manu tenere posset.*

*MAG. Prò verisimile narras.
Talem profecto montis
Fastigio micuisse
Apostoli recensent.*

*MAR. Eiusmodi per omnia
Qualis, quantusque nube
Inuectus orbis olim
Sententiam recludet.*

*MAR. SA. Tecum tamen Ioannes
Adimit securitatem,
Quoniam si herus renixit
Tam feruide deamatis
Primo obuiaffet, aut ei,
Mentem daret fidelem,
Vt crederet leuatum.*

*MAR. Homo est, Dominumq; quamuis
Ardens colat vicissim,
Adbuc fide laborat.
Idq; esse censeo causse
Meus quod hos Iesus
Secedere in Galileam
Mandauit, MAG. Oh! id inquam.*

*MAR. Vt pectora hesitantum
Arcana Bibliorum
Doceret, atque sanis
Formaret institutis.*

*MAG. Oracla fare. MA. Proinde
In concionem euntes
Hac conferamus, atque
Iteris diem notemus.*

Actus tertij Scena tertia.

Petrus, Barpt. Phil. Christus.

Scizontes duo, & totidem senarij.

*PET. Testor parentem Christi Iesu in id fratres
Dominum reuersus in suburbio ostensum.*

*BARPT. Dixere & illa, sed parum digna fide,
Delirium nam mulier, ut verum astimat.*

*PET. Verum perinde predicant duo nostrum
Quibus in petitam socius accessit villam.
Proinde amici (exilis est grex sumus)
Nil ambigendum, inssus ingratos moneo
Firmoq; vos, ut sentiatis hoc ipsum.*

*BARPT. Quisnam silenti limen intrat hoc passu?
CH. Saluete, vobis pax sit & concordia,
Quanquam Angelorum resonet in calo melos,
Symphonia mentium Patri magis dulcis.*

*PHI. Ehem, quis es? CH. Fiducia cor implet &
Ego Christus, ecce vester omnium Dominus.*

*BA. Heu phasma, phasma? PHI. spūs. BA. Spectrū, ex-
Imago. CH. quid turbamini? quid in pectus (animis
Varias vocatis cogitat num formas?*

*O corde duri, meq; coram increduli!
Adspicite vero quamlibet manus pedes,
Quin insuper palpate: nanque ego ipse sum.*

PHI. *Oh? itane prorsus res se habet, uti contemplor?*
 CHR. *Quicumque vivunt spiritus, inanis est
 Substantia membris, carne non constans, neque
 Ex osse solido, ut iam me habere sentitis.*
 PET. *Tangendo quisnam te magister explorat?*
 O Domine. BARPT. *Hui, pra gaudio impos efficior
 Animi.* PHI. *Vacillo, nec satis queo credere.* CH. *Ah,
 Generatio parum fidelis & prava?
 Quousque ero vo biscum? an hac feram rursus?
 Nihilne super est manducari quod potest?*
 PHI. *Hoc commodum poposcit, en mellis fauus
 Assuq, frustum gobij: velis vesci,
 Nostraq, probrum fragilitatis auferre.*
 CH. *Recte Philippe, Nunquid aliud exigis?
 Fragmenta sume.* PHI. et BAR. *O lenis in fine Domine?
 Ignosce quidquid inscienter admissum,
 Vel est omissum, non resipiscimus sero.
 Mortalium etenim huiusce minime prodigij
 Sensus capaces obstupuerunt haecenus.*
 CHR. *O grex Patri dilecte, Filio care?
 Expende verbi veritatem: eò vergebant
 Taliaq, pene fuere dicta, cum vivus in
 Vobis agebam, sicut absolutum adhuc*

Aliud genus carminis, nempe
 Iambici senarij.

Stupet is. Atq, ut a Moyses mutner
 Exordium: *Quid ille Deuteronomio
 Signavit aliud, in hanc loquens sententiam:
 Eis prophetam suscitabo (inquit Dominus)
 E sede media fratrum & agnito genere,*

Similem

*Similem tui: Per cuius os mentem meam
 Effabor, hunc quicumque ne auscultaverit,
 Deperdet animam (sospite populo) suam.
 Rur susq, velut popularium praesagiens
 Duritiem, in alto vita pendebit tribulus
 Manifesta ligno, non aliter ac ignei
 Serpentis astro nuper ictis, neque tamen
 Credent salubrem: tanta caecitas erit.*
 BAR. &. *Nos vero kirie illuminari coepimus.
 Mysteriorum accipite intelligentiam,
 Hariolus eadem tempestate Balaal,
 Cum patriis benediceret tentorijs,
 Nonne vehementer raptus ecstasi intulit?
 Excrescet olim virga in Israhel potens,
 Cui terra Iduma grata erit possessio.
 De me ne cuncta personant vaticinia?
 Audite saxis obrutus quid Hieremias
 Prospexit, oris Spiritus nostri & Dominus
 Christus prehendi debet ob omnium vitia.
 Idemq, Daniel nominatim commemorat.
 Quis vero tandem plenius vel planius, ac
 Isaias ille videntium facundissimus?
 Futura qui non visus est predicere,
 Sed ut modo comperta conspectuq, oculis
 Colore viuo pinxit & aeternis literis:
 Rogate cali desuper, nubes pluant,
 Largum recludat fertilis tellus gremium,
 Mox germinabit saluatorem & iustitiam.
 Radice Iesse virga surget florida,
 En virginis concipiet uterus, & pariet
 Prolem tacita, absque dolore parturientium,*

C 5

Quare

Quam nuncupabunt principes Emmanuel.
Cognosceret asinus & bos auctorem suum.
Puer suave nuntium feret pacis.
Diuinitus pollebit: & scitantiibus,
Arcana doctor pandet admirabilis.
Itaque superno presidenti carus erit,
Vtique adeo, ut ingens mandet humeris imperium:
Praesse gentibus, atque leges figere,
Ferire terram verberare eloquij sui.
Non gratia mouebitur, nec aurium
Sensu, sed aequo iure tuebitur bonos.
Etenim in id uinctus, spirituq; Dei satur
Placabilem annum predicabit Numini,
Et ultionis voce conuersa diem,
Tunc cum creator corde penitentibus
Nefas remittet, atque uinctos expediet,
Ut stabiliantur qui tremebant in Sion.
De monte tanquam scissus absque manu lapis,
Lapis angularis, in super summi pretij,
Se reprobantem per minuta conteret.
PHI. Preceptor almae, dispudet, immo nos piget,
Tadet q; uitae, ob pristinam ignorantiam.
CHR. Manete, firma signa venturi edidit,
Ut praeualentem ostenderet etiam extrinsecus.
Aures aperiet surdo, & ad spectum indigo,
Ab increpante ne utiquam auertet faciem,
Praebet os sputo, & genas uellentibus:
Nudumq; corpus usque percutientibus,
Non plaga, nusquam liuidum obligabitur
Vulnus, nec arte neque oleo fouebitur.
Sanabitur leprosus, ac a vindice

Proiectus

Proiectus: ultra, sicut ovis ducetur ad
Cadem, & cum iniquis deputabitur medio
Loco, interim ipse tot excruciatibus mortibus
Durabit agni more mansueti silens.
An aliquid horum protulit non actum ita?
Quidnam reliqui nesciensue praterij?
PET. & alij. Ne punctum à minimū, celsē Domine, pro-
Nostri profunde impressus es languoribus. (facto tu
CH. Haec ad salutem cuncta uestram scripta sunt,
Ut illud, ecquis iste formosus stola,
In copia qui fortitudinis graditur?
Quis suscitauit iustum ab orientalis plaga?
Respondet idem, nempe Dei fungens uice,
Ego Dominus, qui primus & nouissimus.
PET. & alij. Pro confitemur. CH. Conuenit sic credere:
In ceteris Psalmista concors harmonia,
Fodere, ait, manus pedesq; dein mea
Recensuerunt ossa, nonne plus canit?
Non derelinques eius animam ad inferos,
Videre nec permiseris Sanctum tuum
Corruptionem, & ut sit istorum nihil,
Afflata pijs suffecerit sapientia.
Monitionis illa principio sua:
Quo pacto narrat de impijs! quam perfida
Contentione destinant me persequi!
Qui dormis igitur, expergiscere anime mi,
Exurge a mortis nocte, & i, me lumine.

Actus

Actus tertij Scena quarta.

Philippus, Iohannes.

Iambici senarij misto anacreontio.

R Es fœda, quosdam in tam solenni latitia
Non continere se intus.
Vel hic Iacobus, tantus inter compares
Virtutis aestimator,
Inebriatus ultima philotesio
Nuper cratere cena,
Quàm deiecerat sancte, in os esca nihil
Sese antea admissurum,
Quàm Rabbi reducem mortis a victoria
Intuitus esset, hem: nunc
Ipso potitus, quæso ubi apparet. Itane
Repente fastiditur?
IOAN. Quid hoc Philippe, quod de amico mussitas?
PH. Hui? sic eras propinquus?
Quonam exiit cognatus obsecro tuus?
IOAN. Nil certo referre possum,
Nisi quod haud vulgariter torquebat eum:
Thomam desiderari.
PH. Aliquidne tale questus est? IO. Mi, & pluribus
Hero usque differente.
PH. Ea itaque tantum occasione cessit, ut
Reducat expartitu.
IOAN. Opinor. PH. Ergo triste iudicium reuoco,
Nam protuli imprudenter.

Actus

Actus tertij Scena quinta.

Iacobus Iustus, frater Domini, Thomas
Dydimus.

Iambici senarij, ceu trimetri cum
dimetris.

IAC. N Vnquàmne Thoma pertinacia modum
Statues? THO. Itan' vesanus es
Amore, ut illum esse redimium semines?
IAC. O dux Jesu spiritus,
Quousq; mentis impoti errorem fines?
THO. Quid vota pro me concipis?
IAC. Pro te ne fundam vota, qui verno similis
Flori repente deficis?
Tanti eruditum voce propheta decuit
Fructum ampliorem gignere.
TH. Ideon' maligne de magistro me putas
Sentire, quod non ilico eum
Absens stetisse medio vestrum sentiam?
Imago vana quospiam
Illusit: illis erimus omnes creduli?
IAC. Stetisse dixi, & insuper
Clara petenti voce piscem traditum,
Faulumque mellis: amplius
Requiris: ecquid si peculiariter
Mi apparuisse dixerò,
Credésne? TH. age, factum, deniq; tactum fingito:
Nihil est, nisi conspexero.
IAC. At illud ab alijs audies. TH. Aque reliquis
Surdus, repudio fabulas.

IAC.

IAC. *O cor supinum. THO. quaecumque sit. ut lubet*
Clama: modo edico tibi,
Nisi manifesta videro foramina
Clanorum in utraque manuum,
Inq̄₃ benedictum misero dextram latus,
Volasq̄₃ fixerim digitis:
Spectro nihil me, somnidue moueritis.
 IAC. *Prò crassa nimis astutia!*
Tam scrupulose quisquis indagat fidem
Quid vero credit? THO. Ita est animus.
 IAC. *Apage Satanam, si sic intime autumas:*
Palam caue aliquem offenderè.

Actus quarti Scena prima.

Christus solus.

Idem genus, præter quàm quòd impari
loco scazon est.

I*Am vero tempus instat, ut meis vltro*
Oblatus in adspèctum semel ac
Iterum, tamen non orsa frustrer illorum,
Nec id laboris in mari
Vano experiri patiar vsque conatu,
De nocte quos hinc concubia
Vsque Tiberiadis litora amore piscatus
Abegi: at ibi potius adhuc
Manifestus ipse memet aperiam lassis.
Quoniam clientum haud infirmi
Sunt, inq̄₃ primis feruidus fide Cephas
Chi, me licet abnegauerit,

Ob sin-

Ob singulare amoris antea exemplum,
Volui videri extra numerum.
Carumq̄₃ nostri pectoris onus & sponsus,
Cum fratre, Zebedei genus.
Thomas deinde Dydimus, animo duplex
Etenim nequaquam simplici
Persuasus argumento adesse me, tactis
Tandem acquieuit vulneribus.
Unà integerrimus agnitor Dei Israel,
Regem professus in super.
Reliquiq̄₃, quibus subinde me salutare est
Cerni, nec vno perpetim,
Loco: sed eo potissimum: quia in viuis
Agens lubenter adfui.
Inde occupatos aduocavi, & adscensâ
Nane populos frequens docui.
Talis voluntas Patris, ut fatigati
Nil proficiente industria,
Demum sciant e piscium grani captu,
Ubique presentem Dominum
Suaq̄₃ vulgent conscij artis, absque esca
Non posse tam grandes, neque
Tot, tamq̄₃ subito, viribus hominum prehendi,
Sic gloria accrescet Deo.

Actus quarti Scena secunda.

Petrus, Thomas, Nathanael.

Iambici senarij.

Q*uanquam vsque tota nocte piscando nihil*
Captum, quod huius damna compeset mora,
Repetere

Repetere nauem denuo Thoma collubitum.
 THO. *Itan' suauē est occupariē solitis?*
Mihi tadioſa eſt abſque lucro peruigilia.
 PET. *O Thoma Thoma, ſiquid attendis, grauius*
Nauando fruſtor tedium. TH. *Quodnā? PET. Rogas?*
Tam mitis orbū uiuere intuitu Domini
Extrema nōne erumma? NAT. *Amāter cōmemoras*
 PET. *O frater, aurā dum vitalis reſtitiſſis*
Fruſcar, animo nunquam aboleuero meo,
Quām, me negatus miſericordibus oculis
Cernens magiſter, penitenti cor icerit.
Dum longus almam referet aſtatem dies,
Tarduſq; lucem Phœbus hibernam uehet,
Non negligentē mane cum gallo in pedes
Erectus id deſtenuo periurium:
Heroſq; qui me lauit, obſequar lacrymis.
 NAT. *Mi Petre benignitatis inſinitus eſt*
Penes Deum theſaurus, hanc offeſam diu
Remiſit. PET. *ſdeon' non lugere perfidiam*
Ingratus auſim: non patiar. NAT. *Honeſtus es.*
 PET. *Itaque minoris cuncta duco, dum memor*
Lenimen aliquod ſolicitudinis inueniam.
 THO. *Sic nempe monuit, Et diurno dæmonem*
Labore, morſus & doloris uiſcere.
 PET. *Imūſne? NA. Plane aſſentior. PE. Rem cōmodam*
Præſtas, per otium experiemur aleam.
Victus proſecto gratia & ſpe moueris. PET. *Vt*
Nil rete claudat, quid pērit? dicta ſiquidem
In Galileam aurora non adhuc oritur.
 NAT. *Cras alterum intereſt. PE. Vice fortuna Deum,*
Ut iactus attrahat, aſpiciem inuocabimus.

Actus

Actus quarti Scena tertia.

Oſias, Machir.

Vt ante.

Oh ſumme veterum Patriarcharum Deus,
Deus Abraham, Deus Iſaac & Iacob:
Qui ſtemma noſtrum gentis ac originem
Duri exemiſti Pharaonis e manu:
Infunde dubijs queſo lumen ſenſibus.
Hei me? quo uertar? quid tenebo? quem ſequar?
Statimue credam perſeuerans legibus,
An monte fixi me trahent miracula?
Ambiguus animi pendeo. ueruntamen
Prædeſtinatum ſic reperio calitus, ut
Aliquando ceſſet noſtra circunciſio:
Saluator apparuerit ubi Meſſias,
Quem nunc aſſeſſe multa controuerſia eſt.
Eouſq; Princeps ut Sacerdotum frequens
Parſq; Pharifcorum atque Scribarum aſſerat.
Hunc dignitate ſuperiores & numero in
Sublime tolli compulerunt patibulum.
 MACH. *Prouiſo iamne ſynagoga conſuat,*
Cum tutiore paullo ſiſtimus uado.
 OSI. *Prō, monſtra qua poſt accidere: quādoquidē, ut*
Turbam ſecutus proximo inſtiteram loco,
Vidi pio clamore uitam reddere.
Mox clarum, o' mens me deſicit, ſolis inbar
Condidit opaca nube ſe caliginis,
Illuminantis ſicuti Chriſti uicem
Doleret, ac negaret Orbi lumina.

D

MA. Sed

MA. Sed en verendus me antecedit *Osias*,
Lubet gradum conferre: murum ni illo abit.
OSI. Pro se parat redire, quibus, interca
Imis reuulsum sedibus solum tremere,
Crepare petra, illidimus inuicem metu,
Planctusq; pectora, urbis ad pomæruum
Terroris alia imago: Sanctorum siquidem
Obambulare conspicabamur corpora.
MA. Quid solus obiter intra labia murmurat?
OSI. Postridie velum templi scissum contuor,
Ostensa quorsum hæc, hora si non gratia
Per sectionem legis imaginaria
Dissoluit antiquaq; ceremonias.
MA. Quid gratis vult, quiduc cum ceremoniis?
Aggrediar, ò vicine saluto *Osia*.
OSI. Et tu *Machyr*. MA. Quid solus te adeo discutis?
OSI. De Christo Iesu varia cogitatio
Subit cor. MA. Apage, curiosus es nimium,
Seductor ille debitum tulit meritum.
OSI. Nolito præceptis indicare. MA. Iam satis,
Satis superq; pseudopropheta datum.
Sentire de damnato adhuc bene, scelus est.
OSI. Scelus: id ego non vnus aut temere facio,
Gentilis an centurio non idem tulit?
MA. Longius? at qui subita consternatio
Expressit, aliter nunc rogatus dixerit.
OSI. Non arbitror, cū signa tanta viderit. MA. haud
Hodierna sunt non nulla, siquid est reliqui,
Demoniorum per potestatem valuit.
OSI. Resuscitatum si audias, quid inquires?
MA. A hæc profecto tempore hunc scrupulū inicis.

I, mi-

*I, milites scitare, quanam discipuli
Astutia furtim cadauer abstulerint.*
OSI. Isthac ne fama est? MAC. Nil foro iam tritium.
OSI. Gens vana, precio facile subornari potest.
MA. Ergo Nazareos vis tueri? Eia modo
In concionem prodeamus. OS. Ibo quidem, at
Simul vacauerit, etiam atque etiam penitus
Rimabor, & scrutabor arcam litteras,
Fidemq; veri dogmate amplectur prius.

Actus quarti Scena quarta.

Philippus solus recurrens Hierosolymam.
Iambici trimetri cum dimetris.

Quid nunc parabo fessus ac cursu prope
Confectus: hem! pedes labant,
Utrunque, sectis sicuti nervis, genu
Solitum remittit officium.
Resto semianimis: & calore diffluens
Recipere vix queo anhelitum.
Itan' insperato gaudio perfusus in
Felicitate concidam?
Age vero *Philippe*, recipe te; paullicem modo
Quiesce, in urbis limine es.
Statimq; mente indefatigatus vola
Quousque metam contigeris.
Oh? egone tanti particeps spectaculi
Portabo famam ceteris?
Ab ore meoq; edisseram pendentibus,
Ut ad crepidinem sali
Obambularit ante meridiem Dominus?

D 2

Quo

Quo pacto & incipiens prior
 Rogarit, an pulmentum habeis ò viri?
 Nil suspicantes nos ibi
 Respondimus deesse: confestim excipiens,
 Projicite, ait in dexterum
 Latas celocis, res stupore digna! non
 Hæremus, adhibemus fidem.
 Laxamus ilico retia iuxta consilium.
 Oh, quid dein miraculi
 Effulsit! Euge: quid boni, noui fero!
 Vix mente complecti valeo.
 Nam dum inuicem molimur, & iunctis manibus
 De gurgite texta adducere,
 Vinculum atque præda pondere subsedit suo.
 Attactus ilico ingenua
 Existimatione Joannes prior
 Alijs, ad astantem procul
 Versus, sonore clamat, io: Magister, oh?
 Magister est, vix innuerat
 Petro: repente Petrus accingens tunicam,
 Nudus etenim catenus manserat,
 Sese in profundum mist imperterritus.
 Nos vero pariter residui
 Ad solida terra dirigendo nauigium
 Attraximus eo retia.
 Pro quantum ibi thesaurus! & quam immania
 Aquaticorum corpora!
 Cete putares, nec minor erat calculus.
 Numerum ineuntes sedulo,
 Non pauciores quinquaginta ter & tribus
 Per ordinem discernimus.

Quod

Quod amplius, ruptura nusquam, nec minimam
 Pressura nassam fecerat.
 Tunc itaque cunctos tenuit admiratio,
 Et parilis exultatio.
 Nos porro Dominus prandium inuitans,
 Dignatus est humillime
 Offerre panem singulis, velut famuli
 Locata obiret munia.
 O calicam benignitatem, id non satis:
 Porrexit assum præterea
 Piscem, quid hoc ostendit: iturus ad superas
 Vocauit æquales epulas.
 Quippe dubitare nemo tam recentibus,
 Quin ipse idem esset, indicijs.
 Hæc nonne sunt præclara? maius omnium,
 Quod imperauit eloqui
 Absentibus: Adornate vos, ut crastino
 In montis excelso iugum,
 Gradiamini, comitantibus quorum fides
 Perspecta fuerit vndecim.
 Extemplo sparsos coge: resumsis spiritum,
 Festiuitatem commemorans.
 Quid est mora nunc, quo minus potens mei
 Iter capeßam: pro fugio.

Actus quinti Scena prima.

Jacobus Justus, Osius, Thomas.
 Iambici Senarij.

IAC. I Vnat Osia catalogum te ecclesia
 Intrasse. THO. Iuxta familiari gratulor.

D 3

OSI.

OSI. *Vtrique summam post Deum habeo gratiam.*
 IAC. *Hoc illius infinita bonitas promeruit.*
Nos vero, prator vota, nulli quiniuimus id
Prestare, nec predestinare quempiam:
Nisi Monarcha quem vocauit aetherius.
At commodum sic incidit ut ab vnguiculis
Eductus, unà vnus efficerere gregis.
Oh hora felix: legere qua vaticinia
Suggestit! huc spectantia quod nouitia
Figura legis, anxiazq; superstitio
Desceret, etenim postea fere sui
Securus aduenisse sedte deliquium.
Baptista siquidem in solitudine fatus erat
Missis, mihiq;: Parate semitas Dei.
Non ipse sum, sed pone me subit ilico
Cui calceamen soluere indignus precer.
Tandem cum acerba passionis (heu) Domini
Tormenta coram ac euidenter cernerem,
Commotus adeo liquidis veri notis
Vsque in hodiernam scripta contuli diem,
Inde elicienda veritas. OSI. sic credidi.
 IAC. *Beatus ideo es, ante qui quàm videris*
Non abnisti lege, cedere & haresi.
Quapropter annuente Christo itidem tibi
Adspicere morte liberum concessimus.
 OSI. *Dos magna, per quam in posterum deuinctior*
Recedo, nequid apostatare cogitem.
 IAC. *Hac mente semper permane, nam militans*
Dco sine graui scelere nunquam transfuges.
Tu vero Thomà satisne firmus es? THO. ah etiam.
Requiris? obsecro percontari desine.

IAC. Ex

IAC. *Ex re tua est. THO. Infamiam veterem recolis.*
Quando deinceps destiti esse credulus?
 IAC. *Hoc tibi perenne faxit Iesus propositum.*
Nihilominus succedite in Marci domum
Vti fidele conciliemus symbolum.
Præcepta Domini conferendo ad inuicem.
Diximne. i a. nempe, nequid effluat. TH. sequimur.

Actus quinti Scena secunda.

*Petrus, Chorus discipulorum per os Joannis
 vel Jacobi.*

Iambici trimetri & dimetri.

PET. **N** *Il adeo volupe est, coetus electissime,*
Quem retro actis saculis
Praordinauit filio Pater fini,
Quàm conspiciari vos modo
Flagrantius confluere consuetudine.
 CHO. *Ita ductor optime concitat*
Spes & probata cupiditas concordia.
 PET. *Sublimem abominor titulum.*
Id vero laude prosequar, quod nemo foras
Externa sequens dilabitur.
Vt vniuersis liberum sit repetere
Interpretata per Dominum
Et inuicem collatione sedula
Vatum erudire recondita.
 CHO. *Recte mones o frater. PET. accuratior*
Adhibenda iam iam cautio
Ne viua postquam vox in auribus silet,
Emanet aliqua depositum:

D 4

Quod

Quod mordicus tenere & animo insculpere, est

Hortatus Iesus non semel.

CHO. *Sic euenire cernitur non raro, cum*

Didascalus digressus est:

Agitata quisque extollit, at sententiam,

Vix meminit vnus reddere.

PET. *Ita salutare semen, in petram veluti*

Ceciderit, aret in sterili.

Hoc porro probrum insigne foret nostro ordini,

Si quos sacravit episcopos

Vigilanter aliorum operibus intendere,

Redarguamur indociles.

Verum secus nauatis & reuerentia,

Presente que Domino, manet.

CHO. *Ac iure: quoniam cum seorsum sisteret*

Tres Christus in fastigio

Montis decorus, ubi Moyses & Helias

Occurrerant in colloquium,

Repente vehemens factus e calo sonus

Per nubis umbram lucide,

Clamauit ad nos, Filius dilectus hic,

In quo mihi bene complacui,

Audite voces eius. en. audiuimus,

Utque reor, auscultauimus.

At cum nequiret adesse praesto in corpore,

Caput omnium te constituit,

Claues polorum tribuit & regni scelerum,

Ne proualeret inferus.

Herique rursus talibus oneravit, ut

Res clara, mandatis omnium

Te pastor ingens, ante quam disparuit,

Ouile pasceres suum.

PET. *Pro inuile vilis ipse custos, quandoquidem*

Dominus talentum hoc credidit,

Obsecro, quin obtestor: ut e sacris litteris,

Non littera superficiali,

Occidit enim: sed nucleum sub cortice,

Intus latens mysterium,

Conemini decerpere cum prudentia,

Tractare cum modestia.

Bipennis est, improuidusque, laderet.

CHO. *Ultroneis stimulum adijcis.*

PET. *Quod quisque reperit, in commune proferat,*

Curaque partem subleuet.

CHO. *Placet auspiciari: PET. rite principio preces*

Fundantur. ita procedet opus.

Actus quinti Scena tertia.

Syba seruus presbyteri solus.

Alcaici duo cum Iambico dimetro &c.

& Alcmanio.

PRO: *quid tumulti est in adibus!*

Quam turbulenta concio! non pudet

Antistites legis, peritos

Tam streperis caluisse rixis!

Vnde ista nouitas? quanta licentia!

Postquam de Iesu mentio facta, mox

Primi Sacerdotum & sequaces

Vociferando vetant referri.

Repente, quantum proximus ad fores

Audire quibam, cetera factio

Par dignitate & albo, quorum.
 Gamaluel, uti Nicodemus,
 Sese tueri, tendere sedulo
 Illum fuisse, non fore vel, ducem.
 Quem patriarcha femore Iuda
 Jam moriens oriturum Iacob
 Prædixit: Ex quo maxima gentium
 Penderet expectatio, donec in
 Orbem veniret missus. hic idem
 Multo inamabilius reclamant.
 Quam tunc verebar! ne, vehementer ut
 Verbis agebant, ulterius citi
 Opinionis in furore
 Verbera veridicis pararent.
 Retudit horum paullulum ineptiam.
 Resuscitatum nuntius adferens
 Apparuisse plus quingentis
 Fratibus in Galilea aperto.
 Ibi ille minister forte probantium,
 Periclitari, dicere quipiam,
 Idoneis sic comperisse
 Testibus, & bene convenire
 Cum voce psaltis, Isaia simul,
 Ac plura. Nec tot litigiis tamen,
 Neque partium redintegrari
 Pax studiis aliquando coepta.
 A beo: mihi nil quippe negotij
 Illic, nec usus tam ardua iurgia
 Diinducandi. Quod si porro
 Pugna sequatur iniqua pugnis,
 Longe minus, non pactus enim sui

Seu ire

Servire cum discrimine tergi hero,
 Nec fas sine iure suffragari.
 Fortior haud inopes gravare.
 Mos sit diurnus. Quis scit an hac die
 Redire possit mutuo gratia?
 Ne signifer ego vapulare!
 Tutius est vim agere in culinam.

Act. quinti Scæ. quarta, & vltima.

Christus, Chorus discip. per os Petri.

Iambici trimetri & dimetri.

Prodite alacriter dulcia mihi pignora
 Addicta præ Orbis initio,
 Quorumq; lætus neminem desidero
 Reprobissimum, quam vasculum
 Damnationis. CHO. Adsumus agiles Domine.
 CH. Nulli est, opinor, amplius
 Ambigua mens, quin glorioso corpore
 E mortuis surrexerim.
 Nam quadraginta per dies affabilem
 Crebro fuistis intuiti.
 PET. Tu nempe Patris unigenitus es Dei.
 CH. Nunquam tam amica sôdalitas
 Cohæsit, ut non dirimeretur postmodum.
 Proinde, quoniam tempus est
 Adire sacram me parentis regiam,
 Quissima hæc insigite
 Mandata. Primo diligatis invicem,

Ni

*Nil caritate excelsius.
Vos habeo testes, ætheris quod est solum
Mihî potestas tradita.
Eaque fingens, ac modo dispartiens
Mortalium fidissimus,
En mitte vos, me sicuti misit Pater,
Apostolos Euangelij:
In cuncta terræ vester intonet sonus
Gentilium confinia.
Tamen exeuntes, in Palaestina prius,
Hinc contiguas regionibus,
Populo ibi prædicate penitendiam,
Et instituite moribus.
Quemcumque veteris corriget vitæ pudor,
Intingite illum, in nomine
Patris, perinde Filij, atque Spiritus
Sancti: in super remittite
Delicta, veniam consequentur ita ratam.
PET. Quo pacto Domine quibimus
Dignoscere? CHO. Hac indicia præ se ferent
Vestro additi commercio.
Mox inuocato me propellent Demones,
Lingua loquentur omnigena.
Venena tollent, ut quæ biberint mortiferum,
Innoxij vim digerent.
Manus super agros applicabunt, & statim
Languor recedet artubus.
Qui vero tantum deprecabitur officium,
Diffusus ac incredulus,
Scelere obligatus perpetim cruciabitur.
De pedibus in hunc puluerem*

Excutite,

*Excutite: vindex assero, quoniam & odoris
Clementius erit iudicium.
Hierusalem, oh Hierusalem non amplius
Visura promissi faciem:
Prophético polluta pridem sanguine,
Ab Abel usque Zachariam,
Quoties tetendi prolibus expansam tuis,
Ut mater alas, dexteram:
Nec subter umbram passa es oculi meam.
Impleto mensuram patrum.
En deserentur propediem lares tui
Lateque ruina concidet.
PET. An ergo nondum venit hora, regnum uti
Dominator Israel statuas?
CH. Fas neutiquam momenta vos prænoscere,
Quæ genitor asseruat sibi.
Id scite tantum, tempus imminere, quo
Beata vocabitur sterilis.
Aduento in olivis inclutum modo iugum,
Puncto reuellar ab omnibus.
Nihilominus subite relictæ mœnia,
Ibi sedebitis equanimis,
Dum Paracletus imbuet vos desuper.
PET. Itan' separaberis Domine?
CH. Sedate luctum, haud orphanos i deo sinam.
Solator ille spiritus
Agenda in aulis, medio & in discrimine
Responsa fide suggeret:
In vite semper palmites habebitis
Quamuis recondar paullulum,
Ero penes vos usque finem sæculi:*

Donec

Donec per ignem euerrero
Purgamen Orbis: & adhibuero iudices
Duodecim super tribus.
Tunc confruemur gloria absque termino.
PET. Quod ante plasma syderum
Diuina faxit rite providentia,
Et nunc & aeternum uigeat.

Amen.

Peroratio.

Senarij.

AD vos ò plena beneuolentia ingenia
Reuertor, intra pectus ambigens quibus
Orationis uiribus digne queam
Humanitati tanta gratias agere,
Et quo meremini ad unum honore prosequi.
Quoniam inchoato primitus ab exordio
A deo stetitis consilentes & placidi,
Et more sania conferentes nil schola,
Ut liberum mihi fuerit pendentibus
Ex ore nostro mentibus stimulum addere.
Sine illud exquisita suauis indoles,
Vel irremissa cupiditas mysterij,
Vtrique singulare do praconium.
Nanque ille candor in theatri infrequens
Impendio placere monstrat Pallada.
At haec sacri dilectio spectaculi,
Quanto magis propensa, eo ampliore fit

Pietate,

Pietate, postquam sedulo reminiscimini
Caelo profectos quid manere conueniat:
Hereditatem nempe regni perpetui,
In quam citati uoce caelesti sumus,
Cuiusq; signum Dominus ipse praefrens
Corruptionem carnis in se sustulit
Ut nos deinceps semen & genus Dei
Linquendo praua retro desideria,
Excreseceremus in uiros prudentia,
Quibus foret non triste, de terra hospitio
Domum, inq; patriam post liminio excedere.
Et cum tuba cantante, momento breui
Nutari, & immortale corpus effici.
Nam suscitauit filium iccirco Pater,
Potissimas tunc dormientum primitias,
Ut mortui post tempus omnes surgerent,
Et orta ab homine mors per hominem occumberet.
Qui transfiguret singulos cum gaudio,
Dum sanguis absit atque carnalis nota.
Eaq; spe fouente uersamur peregre.
Quod mortuorum nemo si resurgeret,
Periere quotquot recta egere per fidem,
Virtutis & nos perderemur emuli,
Ita feriatis miseriore et hincis:
Quia caritatis igne mentem perciti,
Studio iudicata cum salutis ducimur,
Umbraticis fraudans hic genium bonis.
Sed aliud almus insufflanit spiritus,
Secusq; uates assenerat Ezechiel,
Neque id negare uel Iosephus, uel suis
Pilatus audet dissimulare litteris.

Proinde

*Proinde sursum commigremus vnanimes,
Senſim: & dictim vt fructus aui defluit.
Grata apice montis mansio exspectat Sion,
Fatus, Dei in viuente vrbe Hieruſalem.
Sic institutis non moleſtum erit mori,
Incerta poſtquam veniet hora, viuite
Lati, atque ſcelere intaminati plaudite.*

F I N I S.